

KØBENHAVNS KOMMUNE

Socialforvaltningen

Adm. Direktør

Departementschef Jesper Zwisler
Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato

Sagsnr.
2012-9854

Dokumentnr.
2012-361727

Kære Jesper Zwisler

Københavns Kommune har de seneste år haft stor fokus på forebyggelse af udsættelser. Udsættelser er ofte tæt forbundet med store personlige og familiemæssige konsekvenser. Derudover betyder udsættelser store udgifter for såvel de almene boligorganisationer som kommunerne. Socialforvaltningen i Københavns Kommune har derfor i tæt samarbejde med de almene boligorganisationer set på løsninger og handlemuligheder i forhold til at forebygge det stigende antal udsættelser i kommunen.

Et af de forslag, der er fremkommet i denne sammenhæng er, at kommunen i højere grad burde bistå de udsættelsestruede lejere med en social ydelse for at forhindre, at udsættelsen effektueres. Som jeg kommer til nedenfor mener Socialforvaltningen, at der allerede udbetales enkeltydelser i det omfang, der er hjemmel til i aktivlovens § 81.

I samme periode har der været fokus på udsættelser fra landspolitisk hold, og der har flere gange været udtalelser om, at udsættelsestruede børnefamilier skal bevare deres bolig. Imidlertid er dette udgangspunkt ikke nødvendigvis i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis – i kommunens hidtidige tolkning. For at få afklaret, hvorvidt kommunen har mulighed for en bredere tolkning af aktivlovens § 81 og dermed i øget omfang at afværge truende udsættelser, sendte Socialforvaltningen den 19. januar 2012 et brev til ministeriets Ydelseskantor.

Dette brev blev besvaret den 24. april 2012. Besvarelsen består af en gengivelse af bestemmelsen og en gengivelse af punkt 404 i vejledningen til lov om aktiv socialpolitik.

Såvel kommunens oprindelige henvendelse, som besvarelsen fra ministeriet vedhæfter jeg dette brev.

Besvarelsen giver mig anledning til at henvende mig igen, om den yderst aktuelle og for kommunen reelle problemstilling. Nemlig at det meget ofte ikke er muligt at udbetale en ydelse til en familie eller

Direktionen

Bernstorffsgade 17, 3.
1592 København V.

Telefon
33 17 33 17

Direkte telefon
33 17 32 02

Telefax
33 17 32 04

E-mail
Anette.Laigaard@sof.kk.dk

www.kk.dk

enlig, som varsles udsat af sin bolig på grund af bestemmelsen formulering og Ankestyrelsens praksis.

Som eksempel kan jeg fremhæve, at kommunen som udgangspunkt ikke har mulighed for at bevilge en enkeltydelse, hvis ansøgeren er sanktioneret på sin ydelse efter beskæftigelsesreglerne, fordi en ydelse vil ophæve sanktionens virkning (Ankestyrelsen principmeddelelse A-5-03). Der har dog været enkelte sager afgjort i Ankestyrelsen, hvorefter der alligevel har kunnet udbetales en ydelse til en borger, som er underkastet sanktion. Imidlertid er disse afgørelser yderst konkret begrundede. Der kan derfor efter kommunens opfattelse kun yderst sjældent udbetales en ydelse til personer, som underkastes sanktion efter beskæftigelsesreglerne. Dette gælder uanset om det ud fra en socialfaglig vurdering ville være hensigtsmæssigt at fastholde borgeren i den pågældende bolig.

Et andet eksempel er, at en enkeltydelse efter kommunens opfattelse pr. definition er en ydelse til enkeltstående udgifter. Det betyder f.eks., at kommunen er udelukket fra at fastholde en familie i en objektivt set for dyr bolig i forhold til indtægten, mens en bedre boligløsning for familien findes. Københavns Kommune er udfordret i forhold til hurtige løsninger af akutte boligproblemer på grund af det generelle pres på boligmarkedet i kommunen. Det betyder konkret, at det for såvel borger og udlejer som kommune kunne være hensigtsmæssigt at fastholde en børnefamilie i den aktuelle bolig via en understøttende ydelse, mens en mere passende bolig findes. Imidlertid vil der efter kommunens tolkning af § 81 så være tale om en løbende ydelse til pågældende familie i perioden, hvilket der ikke kan bevilges efter § 81. Dette påpeges i øvrigt løbende af kommunens revision.

Et tredje eksempel kan være, at pågældende borger gang på gang har benyttet sin indtægt til andre formål uden, at der har været en ændring i borgerens forhold som sådan. Imidlertid er det efter kommunens opfattelse en forudsætning for at bevilge en ydelse efter § 81, at der er sket en ændring i borgerens forhold, uanset om udgiften var forudselig eller ej.

Jeg ønsker, at ministeriet mere konkret tager stilling til, hvornår en kommune kan bevilge en enkeltydelse til en huslejerestance på baggrund af ovenstående eksempler. I det omfang Københavns Kommune i øjeblikket anlægger en for restriktiv tolkning af § 81, vil vi meget gerne tilrette vores praksis.

Venlig hilsen

Anette Laigaard